

Cô Đơn

Nhạc: Đỗ Khải
Thơ: Đinh Văn Tiến Hùng

1. Cô đơn đâu phải một mình. Phố
phường nhộn nhịp đón bình minh. Bước đi siêu vẹo như say
năng. Lang thang làm lười nghiêng bóng hình.
Trao đi người nhận vẫn làm thình. Kẻ
nhận với ta chẳng đồng tình. Vì thế hi vọng chẳng thể
đến. Trông trước nhìn sau chỉ một mình.
ĐK: Sao ta cứ nghĩ ta cô đơn. Sao
ta cứ nghĩ ta một mình. Để rồi ta tự nhấn chìm
ta. Mãi mãi trong sự cô đơn.
Sao ta cứ nghĩ ta cô đơn nhưng

31

ta đâu biết rằng mình. Mà mê với ³ bao lợi

34

danh. Mà ta quên rằng Chúa cô đơn.

37

2. Lợi danh ôi

40

lợi danh che mắt ta đây mù quáng. Quên

43

đi có Chúa bên ta. Mà ta bỏ Chúa một

46

mình. Ai ơi! khi thấy cô

49

đơn. Hãy tìm đến Chúa mỗi ngày. Vì

52

Chúa luôn rộng mở đôi tay. Âu yếm ôm ta vào

55

lòng.